

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Številka: U-I-78/93

Delno odklonilno in delno pritrdilno ločeno mnenje sodnika Krivica

I.

1. Drugače kot večina sem glasoval le glede odločitve o ustavnosti prvega in četrtega odstavka 14. člena ZSKZ - iz podobnih razlogov kot drugi trije sodniki, ki so glede teh dveh odstavkov glasovali enako.

2. Z odločitvijo, da prvi odstavek ni v neskladju z Ustavo, se pretežno strinjam - ne strinjam se z njo le, kolikor iz tega izreka ni izvzet in posebej obravnavan položaj lovskih družin, kadar so te kmetijska zemljišča in gozdove dobile v upravljanje in razpolaganje na odplačen način (podobno kot je bilo to že v zakonu storjeno za temeljne organizacije kooperantov).

3. Z odločitvijo, da četrti odstavek ni v neskladju z Ustavo, se ne strinjam. Poleg razlogov, navedenih že v drugih ločenih mnenjih, navajam za to svoje drugačno stališče še naslednje razloge. Ne strinjam se z argumentacijo v 58. točki obrazložitve. Izbira kriterijev (oziroma datuma 6.4.1941 kot edinega kriterija) za razmejitev med državno in občinsko lastnino po mojem mnenju ne more biti stvar proste presoje zakonodajalca. Zakonodajalčeva izbira teh kriterijev ni ustavnopravno nevezana, ker bi zakonodajalec pri tem moral upoštevati ustavni položaj občin in jim pustiti v uporabi (odslej kot občinsko lastnino) vsa tista kmetijska zemljišča in gozdove, ki so bili in so funkcionalno povezani z izvrševanjem ustavnih in zakonskih funkcij občine oziroma za izvrševanje teh funkcij občine potrebni, tako da je njihov odvzem možno šteti za nedopusten poseg v ustavno zagotovljeno lokalno samoupravo.

Prav tako (ali še bolj) se mi zdi neprepričljiva argumentacija v 59. točki obrazložitve. Ugotovitev, da med občinami leta 1994 in občinami leta 1941 ni identitete, bi bila lahko kvečjemu argument zoper izpodbijano zakonsko ureditev in ne zanjo.

Argument, da so občine po vojni lahko odplačno pridobivale zemljišča in gozdove le s sredstvi v družbeni lastnini in s tem v družbeno (ne v občinsko) lastnino, pa po mojem mnenju nima prave teže, ker so bila ta "družbena" sredstva takrat prav tako fiskalna sredstva kot so občinska sredstva danes, takratna družbena lastnina v upravljanju občin (in republike oziroma federacije) pa je bila današnji občinski (oziroma državni) lastnini vsekakor neprimerno bliže kot takratna družbena lastnina v upravljanju raznih samoupravnih organizacij današnji zasebni lastnini. Kar je bilo takrat utemeljeno (tudi po današnjih merilih) namenjeno izvrševanju občinskih nalog, bi moralo to ostati tudi danes - kolikor so seveda tudi te naloge še danes občinske.

II.

V zvezi s tistimi deli izreka, s katerimi sem soglašal, pa izražam podobne pomisleke ob nekaterih delih obrazložitve, kot sem jih izrazil ob odločbi št. U-I-77/93 z dne 6.7.1995. Kot se odločba v zadevi U-I-78/93 v 25. točki obrazložitve v celoti sklicuje na ustrezni del obrazložitve odločbe v zadevi U-I-77/93, tudi sam glede tega ostajam pri stališčih, izraženih v svojem takratnem pritrdilnem ločenem mnenju (z dne 13.7.1995).

Matevž Krivic